

4 år ad gangen efter indstilling fra Kommunernes Landsforening, Amdradsforeningen i Danmark og Hovedstadsrådet i forening, de særligt interesserede statslige myndigheder samt planstyrelsen og fredningsstyrelsen i forening.

Ved den foreslåede sammensætning af nævnet har man tilstræbt, at de samfundssektorer, hvis interesser navnlig berøres af beslutninger efter zoneloven, repræsenteres med sagkyndige medlemmer. De får derved indflydelse på den overordnede praksis, som er resultatet af klagesagsbehandlingen, og som afspejler sig i de lokale myndigheders afgørelser.

Nævnets medlemmer skal ikke være interesserepræsentanter. De skal derimod have indsigt i henholdsvis kommunal, regional og statslig planlægning, naturbeskyttelse og landbrugsmæssige forhold m. v. Som tilfældet er inden for miljøankenævnets nuværende område, bestemmer miljøministeren antallet af beskikkede medlemmer, mens det er formanden, der for den enkelte konkrete sag fra de 4 lister udpeger, hvem der skal deltage som sagkyndige, jfr. nærmere nedenfor.

Miljøankenævnet fungerer på zonelovsområdet som et sagkyndigt, uvildigt organ på samme måde, som det er tilfældet med de øvrige sager, der er henlagt til nævnet.

Da zoneloven er et integreret led i planlovssystemet, er det fastsat i stk. 4, at ankenævnet skal administrere zoneloven med henblik på virkeliggørelse af region- og kommuneplanlægningen og dermed også det fremtidige planlagte bosætningsmønster. Det fremgår af § 15 i lov om lands- og regionplanlægning, § 10 i lov om regionplanlægning i hovedstadsområdet og § 13 i lov om kommuneplanlægning, at amtsråd (Hovedstadsråd) og kommunalbestyrelser på tilsvarende måde er bundet af planlægningen.

Mange zonelovssager, navnlig selvfølgelig i tilfælde, hvor der foreligger en landzonelokalplan, vil indeholde spørgsmål i relation til kommuneplanloven. Sådanne spørgsmål er fortsat reguleret af kommuneplanlovens regler, herunder klageadgangen, som er reguleret af primært denne lovs § 48. Miljøankenævnet skal derfor henvise disse spørgsmål til afgørelse i planstyrelsen.

Det fremgår af stk. 5, at miljøankenævnet også indenfor zonelovens område er en uafhængig myndighed, der ikke kan modtage instruktion om den enkelte sags behandling og afgørelse.

Det er hensigten, at de processuelle regler, der er fastsat for miljøankenævnets behandling af sager efter den øvrige lovgivning indenfor miljøministeriets område, som hovedregel også skal anvendes

på zonelovens område. Det vil blive fastsat, at nævnet ved behandlingen af de enkelte sager skal sammensættes således, at det er de samme beskikkede medlemmer, der forudsættes at have et vist lokalkendskab, der medvirker ved behandlingen af sager indenfor bestemte dele af landet. Det sagkyndige medlem fra de særligt interesserede statslige myndigheder vil veksle efter den enkelte zonelovssags karakter. I de altovervejende tilfælde vil det dog være et medlem med særlig indsigt i landbrugsmæssige forhold, der vil blive udpeget. På grund af det store antal ensartede sager efter zoneloven, foreslås det, at formanden for nævnet (ankekchefen) kan bemyndiges til at træffe afgørelser, i utvivlsomme sager eller når der er tale om bestemte hyppigt forekommende sagstyper.

Til nr. 7

Ændringen er en følge af den ændrede kompetencefordeling.

Til nr. 8

Ændringen er en tydeliggørelse af, at klagefristen, såfremt en tilladelse offentliggøres, først regnes fra datoen for den seneste offentliggørelse. Det forudsættes, at ansøgeren underrettes særskilt senest samtidig med offentliggørelsen. Ændringen er begrundet i ønsket om, at klagefristen altid skal være entydig fastlagt.

Til nr. 9

Ændringen skyldes overførelsen af ankesagerne til miljøankenævnet. Som udgangspunkt skal klage indgives – ikke til den myndighed, der har truffet afgørelsen – men direkte til miljøankenævnet eller dets sekretariat. Dette svarer til, hvad der i øvrigt gælder for de klager, miljøankenævnet behandler. Såfremt det måtte vise sig at være en u hensigtsmæssig ordning på zonelovsområdet, kan ministeren med hjemmel i § 11, stk. 3, beslutte, at klagen skal indsendes gennem den myndighed, der har truffet afgørelsen.

Til nr. 10–12

Ændringerne er en konsekvens af den ændrede kompetencefordeling.

Til nr. 13

Der er i miljøministeriet oprettet styrelser til udførelse af de opgaver, der ikke nødvendigvis må udføres i snæver tilknytning til ministeren. Den nyere lovgivning, der administreres af miljøministeriet, indeholder tilsvarende delegationsbestemmelser.